

Alijot v kostce

Kohen: V okamžiku, kdy Pinchas zabil Zimriho a Kozbi, vypukl spor, zda šlo o záslužný nebo kriminální čin. Bůh uděluje Pinchasovi „věčné kněžství“ na důkaz souhlasu s jeho činem. Knězem se člověk musí narodit. Je k tomu zapotřebí jedině: být synem vzešlým z legitimního svazku otce, který je sám KOHEN. Jen Aharon a jeho čtyři synové se knězi stali zasvěcením (pomazáním) v průběhu svého života. Pinchas se narodil Elazarovi, synovi Aharona, ještě před otcovým pomazáním, proto nebyl knězem. Stal se jím zcela výjimečným způsobem – Božím příkazem. Válka s Midjánci.

Levi: Nový součet lidu přináší několik překvapení: Korachovi synové nezemřeli se svým otcem, Reuven je stále nazýván BECHOR JISRAEL (Prvorozený Izraele), počet Reuvenovců klesl o 2 770 mužů (zřejmě v důsledku Korachovy vzpoury), počet Šimonovců klesl o neuvěřitelných 37 100 mužů (hřích Baal Peora), čímž kmen prakticky ztratil na významu. Na druhou stranu kmen Menaše narostl o 20 500 mužů (možná i proto získal kmen Menaše pozemky na obou březích Jordánu). Celkový počet synů Izraele: 601 730 mužů nad dvacet let.

Šliši: Rozdělení země mezi výše sečtené muže. Celofchadovy dcery Machla, Noa, Chogla, Milka a Tirca se úspěšně dožadují otcovského podílu.

Revii: Zákony dědictví. Po otci dědí synové, kteří musí vyživovat své sestry. Nejsou-li synové, dědí dcery. Nemá-li muž děti, dědí po něm jeho vlastní otec. Nežije-li otec, dědí bratři zesnulého. Nežijí-li, hledá se nejbližší příbuzný v otcovské linii. Je ustanoven Mošeho „dědic“ - Jehošua bin Nun.

Chamiši: Pravidlené denní oběti – jedna ráno, druhá v podvečer. (Dnes je nahrazují modlitby šacharit a mincha.) Šabatová přídatná oběť Musaf (dvě ovce). Musafové oběti na Roš chodeš (dva býci, jeden beran, sedm ovcí jako OLA a jeden kozel jako oběť za hřích (CHATAT), vše s nálevními oběťmi vína (NESACHIM) a moukou promísenou s olejem (MENACHOT). Při obětování hrály roli všechny součásti národa. Kohanim konali vlastní obětní službu (AVODA), Levité k tomu prozpěvovali (DUCHAN) a vybraní Izraelité tvořili tzv. týdenní MAAMAD.

Šiši: Sváteční musafové oběti (pro svátky Pesach – Jom kipur). Všimněte si, že na všechny dny svátku Pesach se obětují stejné oběti, na rozdíl od stále se měnícího počtu obětí na svátek Sukot. Šavuot se zde nazývají CHAG HABIKURIM (Svátek prvotin), Roš hašana zase JOM TRUA (Den troubení).

Švii: Sváteční musafové oběti (pro svátky Sukot, Šmini aceret). Další oběti.

Haftara (Jirmejahu 1:1-2:3): První z haftarot mezi 17. tamuzem a 9. avem. Proroctví o zničení Jeruzaléma.

Šmílův DAF

21. tamuz 5770
3. červenec 2010

začátek šabatu: 20:57
konec šabatu: 22:23

Pinchas

Časy pro tento týden

čas tfilin od 3:19 | šma jisrael do 7:06
mincha od 13:47
západ slunce 21:14 | tři hvězdy 21:58

Šabat šalom, judaismus, jak zde stále opakujeme, k sobě často pojí protiklady. Jeden z nich nabízí i naše sidry. Na jedné straně žijeme všední životy, prožíváme denodennost, která může být ubíjející až nudná. Ale pak také máme výjimečné dny – šabaty a svátky. A můžeme se ptát: „Proč není každý den svátek?“ V sidře svátečním dnům předchází zmínka o pravidelných každodenních obětech TAMID. Tento model máme zakódovaný hluboko v sobě. Změna je nutným kořením, ale skutečně obohatí jen ty, kdo jsou pevně zakořeněni v každodenní pravidelnosti.

Kompletní archiv všech DAFů můžete nalézt na www.doopravdy.cz/daf

Po těžké epidemii nařídil Bůh sečíst všechny Izraelce starší d-----i let.

Mezi sečtené se měla rozdělit země, kterou Bůh Židům slíbil – E--C J-----L.

Velký kmen měl získat více, malý kmen méně půdy. Každá rodina měla dostat s-----ě.

C-----d měl pět dcer a žádné syny. Co bude s jeho podílem?

Moše se optal Boha, který mu sdělil pravidla d-----í.

Moše si měl prohlédnout zemi Izrael a vybrat J----- za svého nástupce.

Poznej a chraň

Dreyfusova aféra. Je paradoxní, že nejmocnější impuls k vytvoření židovského státu mají na svědomí dva zcela asimilovaní Židé – francouzský důstojník Alfred Dreyfus a rakouský novinář Theodor Herzl. Židé západní a střední Evropy si koncem devatenáctého století užívali svých plných občanských práv a svobod. Tamní komunity byly z velké části zreformované a asimilované.

V roce 1890 se ve Francii k ortodoxii hlásilo jen 500 Židů. V synagogách hrály varhany, rabíni se oblékali do zvláštních rouch (jako křesťanští kněží) a šabatové bohoslužby byly překládány na neděli. Přesto zde od osmdesátých let narůstal antisemitismus, který prostupoval celou společností. Vydávaly se antisemitské knihy (La France Juive), od roku 1892 dokonce antisemitský deník (Le Libre Parole), který, mimochodem, jako první přinesl informace o špionáži v generálním štábu Francie. Francouzská armáda té doby byla nalomena anarchisticko-pacifickým hnutím na levice, pokořená devastující porážkou v Prusko-francouzské válce, dezorientovaná a paranoidní. Za jednoho ze svých úhlavních nepřátel považovala „židovský vliv“ na Francii. Na přelomu let 1894/95 pak rozdělila francouzskou společnost „Dreyfusova aféra“. Soud uznal Dreyfusa vinným ze špionáže ve prospěch Německa (bez reálných důkazů s výjimkou „logiky“ ve stylu „Kdo jiný než Žid by mohl zradit Francii?“). Masy volali „smrt Židům“, ale například vlivný Emile Zola obvinil soud ze zaslepené předpojatosti. Doživotní trest byl později změněn na pět let vězení a později (1906) byl Dreyfus dokonce omilostněn. To už se ale události řítily vpřed. Sám Dreyfus, asimilovaný a prkenný, ještě přečkal pokus o vraždu (1908), první světovou válku (jako důstojník dělostřelectva) a zcela ignoroval roli, kterou mu „Prožetelnost“ předsala. (Upraveno z B. Weina)

Rabi Jonathan Sacks: Tři pilíře moci

Když se Moše dozvěděl, že má zemřít, prosil Boha, aby ustanovil lidu Izraele nového vůdce. Šlo o velké, nesobecké a prozíravé gesto, které Raši komentuje slovy: „Je ozdobou spravedlivých, že v době svého odchodu nemyslí na sebe a vlastní prospěch, ale na potřeby celku.“ Velcí vůdci myslí na dalekou budoucnost, zajímají je otázky nástupnictví a kontinuity.

Bůh Mošemu přikázal pomazat Jehošuu a přidal přesný popis pomazání. Moše měl na Jehošuu vložít své ruce, postavit ho před velekněze Elazara a předat mu ze své nádhery. Co se můžeme z dávného trojitého rituálu naučit dnes o povaze vůdců v judaismu?

Montesquieu, jeden z politických filozofů osvícenství, vybudoval teorii oddělení tří pilířů moci – zákonodárné, výkonné a soudní, za kterým se skrývá jednoduchá pravda: svoboda nekvetě prostě proto, že lidé mají svá přirozená práva, ale protože se bouří proti vůdcům, kteří je chtějí příliš utiskovat. Montesquieuův zdroj nebyla Bible, přesto najdeme v Ješajahově (32:22) proroctví velmi podobnou myšlenku: „Bůh je naším soudcem, Bůh je naším zákonodárcem, Bůh je naším králem – on nás zachrání.“ Podobné schéma najdeme i v Páté knize Mojžíšově, kde se postupně hovoří o zákonech pro krále, kněze a proroky. V Pirkej Avot se dočítáme o třech korunách – koruně Tóry, království a kněžství.

I trojitý proces Jehošua uvedení do úřadu respektuje schéma dělení moci. Moše nebyl kněz a bylo nutné, aby i kněžstvo (Elazar) uznalo Jehošuu výběr. Moše sám měl dvě role. Byl v podstatě král, který rozhodoval o směřování lidu, válkách a organizaci tábora, zároveň byl ale i prorokem sdělujícím Boží slovo. Král vládne, prorok inspiruje. A obě role měl Moše předat Jehošovi.

Položení rukou symbolizuje prorockou rovinu, roli prostředníka mezi lidem a Bohem. Předání z vlastní „nádhery“ znamená předání moci, kterou vládne vladař.

Židovství má k moci ambivalentní vztah. Vnímá její nezbytnost, ale ví o jejím přirozeném sklonu korrumpovat. Moše Jehošovi předal obojí – moc i vliv. To první bylo nezbytné, ale jen to druhé udělalo z Jehošuy jednu z největších postav židovské historie. (*kráceno*)

Sidra v číslech | Aktuality | Pravidelné šiury

- 41. paraša v Tóře (z 54) , 8. v knize Bemidbar (z 10)
- 35 paršiot, 10 otevřených, 25 zavřených
- skládá se z 168 vět, 1887 slov a 7853 písmen
- obsahuje 6 micvot, 6 příkazů a žádný zákaz
- Mišna: Ukcin 3:11 | Daf Jomi: Švuot 6
- Nejčtenější sidra v Tóře (čte se i na Roš chodeš a svátky)